

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State 10 augustus 2011, nr. 200905661/5/R1.

(Mrs. P.J.J. van Buuren, M.W.L. Simons-Vinckx, J. Hoekstra)
m.nt. E.J. van Baardewijk¹

Wro, OW

LJN BR4625

Inbrengwaarden en bovenplanse ruimtelijke ontwikkelingen.

Exploitatieplannen 'Zuidplas Noord deel Wonen Moerkapelle' en 'Zuidplas Noord deel Glastuinbouw & Bedrijven'. Inbrengwaarden en bovenplanse ruimtelijke ontwikkelingen.

(...)

De exploitatieplannen

2.33. De beroepen van [appellante sub 2], SO Group, [appellante sub 7] in haar hoedanigheid van bewindvoerder, [appellant sub 6 A] en [appellant sub 6 B], [appellante sub 7] en Stichting Knibbelweg zijn voorts gericht tegen de vaststelling van het exploitatieplan 'Zuidplas Noord deel Glastuinbouw & Bedrijven'. Het beroep van [appellant sub 4] is voorts gericht tegen de vaststelling van beide exploitatieplannen.

2.34. Ingevolge artikel 8.2, eerste lid, aanhef en onder h, van de Wro, voor zover hier van belang, kan een belanghebbende bij de Afdeling beroep instellen tegen een besluit omtrent vaststelling van een exploitatieplan voor gronden, begrepen in een gelijktijdig vastgesteld bestemmingsplan. Ingevolge het vijfde lid, voor zover hier van belang, wordt als belanghebbende bij een besluit als bedoeld in artikel 6.12, eerste en tweede lid, in elk geval aangemerkt degene die een grondexploitatieovereenkomst heeft gesloten met betrekking tot de in het desbetreffende besluit opgenomen gronden, of die eigenaar is van die gronden.

Ingevolge artikel 1:2, eerste lid, van de Awb wordt onder belanghebbende verstaan degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken.

2.34.1. Het beroep van SO Group is gericht tegen het vaststellen van delen van het exploitatieplan als bedoeld in artikel 6.13, eerste lid, en artikel 6.18 van de Wro. De desbetreffende onderdelen van het exploitatieplan, in het bijzonder de exploitatieopzet en de kostentoedeling, vormen de basis voor de berekening van de exploitatiebijdrage als bedoeld in artikel 6.17, eerste lid, van de Wro die verschuldigd is bij de verlening van een bouwvergunning, thans omgevingsvergunning voor het bouwen, voor een aangewezen bouwplan.

SO Group is geen eigenaar van gronden in het exploitatiegebied van het exploitatieplan 'Zuidplas Noord deel Glastuinbouw & Bedrijven'. Evenmin heeft zij een grondexploitatieovereenkomst als bedoeld in artikel 8.2, vijfde lid, van de Wro gesloten met betrekking tot gronden in dit exploitatiegebied. Gelet hierop en nu ook anderszins niet is gebleken van belangen van SO Group die rechtstreeks zijn betrokken bij de vaststelling van de genoemde onderdelen van het exploitatieplan, kan zij in zoverre niet worden aangemerkt als belanghebbende bij het exploitatieplan 'Zuidplas Noord deel Glastuinbouw & Bedrijven'.

Het beroep van SO Group is op dit punt niet-ontvankelijk.

2.35. [appellante sub 7] in haar hoedanigheid van bewindvoerder, [appellant sub 6 A] en [appellant sub 6 B], [appellante sub 7], Stichting Knibbelweg en [appellant sub 4] voeren aan dat de inbrengwaarden van het exploitatieplan 'Zuidplas Noord deel Glastuinbouw & Bedrijven' onderscheidenlijk het exploitatieplan 'Zuidplas Noord deel Wonen Moerkapelle' zijn vastgesteld in strijd met artikel 6.13, vijfde lid, van de Wro.

2.35.1. Ingevolge artikel 6.13, vijfde lid, van de Wro wordt de inbrengwaarde indien geen sprake is van onteigening vastgesteld met overeenkomstige toepassing van de artikelen 40b tot en met 40f van de onteigeningswet. Voor gronden welke onteigend zijn of waarvoor een onteigeningsbesluit is genomen, of welke op onteigeningsbasis zijn of worden verworven, is de inbrengwaarde gelijk aan de schade-loosstelling ingevolge de onteigeningswet, aldus dit artikellid.

2.35.2. Volgens de raad ligt aan de ramingen van de inbrengwaarden, als opgenomen in de exploitatieopzet van de exploitatieplannen, de zogenoemde residuele grondwaardeberekeningsmethode ten grondslag. De Afdeling acht toepassing van deze methode, binnen het kader van artikel 6.13, vijfde lid, van de Wro, teneinde inbrengwaarden te ramen, op zich niet uitgesloten. In de exploitatieplannen is echter onder meer niet inzichtelijk gemaakt van welke kosten en opbrengsten bij het toepassen van deze methode is uitgegaan, zodat de exploitatieplannen op het onderdeel van de daarin opgenomen ramingen van de inbrengwaarden in strijd zijn met het motiveringsbeginsel.

2.36. [appellante sub 2] acht het, voor zover het betreft het exploitatieplan 'Zuidplas Noord deel Glastuinbouw & Bedrijven' onjuist dat bestaande bedrijven in het kader van het exploitatieplan moeten bijdragen aan bovenplanse, ruimtelijke ontwikkelingen.

2.36.1. Ingevolge artikel 6.13, zevende lid, van de Wro kunnen bovenplanse kosten in de exploitatieopzet worden opgenomen voor meerdere locaties of gedeeltes daarvan, in de vorm van een fondsbijdrage, indien er voor deze locatie of gedeeltes daarvan een structuurvisie is vastgesteld welke aanwijzingen geeft over de bestedingen die ten laste van het fonds kunnen komen.

2.36.2. In het exploitatieplan 'Zuidplas Noord deel Glastuinbouw & Bedrijven' is vermeld dat het totaal te ontwikkelen glastuinbouw- en bedrijvengebied in 'Zuidplas Noord' een bijdrage moet leveren van ongeveer € 13,5 miljoen voor de aanleg van de N456 west (onderdeel parallelstructuur A12).

2.36.3. Vaststaat dat bovenplanse kosten in de vorm van fondsbijdragen in de exploitatieopzet zijn opgenomen voor

¹ E.J. (Evert Jan) van Baardewijk is senior adviseur bij PurpleBlue.

locaties waarvoor geen structuurvisie is vastgesteld die aanwijzingen bevat met betrekking tot de bestedingen ten laste van het betrokken fonds. Reeds hierom slaagt het betoog.

2.37. In hetgeen [appellante sub 2] heeft aangevoerd, ziet de Afdeling aanleiding voor het oordeel dat het exploitatieplan 'Zuidplas Noord deel Glastuinbouw & Bedrijven' voor zover het betreft de in de exploitatieopzet opgenomen bovenplanse kosten, is vastgesteld in strijd met artikel 6.13, zevende lid, van de Wro. Gelet hierop is de post 'Totale kosten' eveneens vastgesteld in strijd met dit artikellid.

Voorts ziet de Afdeling in hetgeen [appellante sub 7] in haar hoedanigheid van bewindvoerder, [appellant sub 6 A] en [appellant sub 6 B], [appellante sub 7], Stichting Knibbelweg en [appellant sub 4] hebben aangevoerd aanleiding voor het oordeel dat het exploitatieplan 'Zuidplas Noord deel Glastuinbouw & Bedrijven' onderscheidenlijk het exploitatieplan 'Zuidplas Noord deel Wonen Moerkapelle', voor zover het betreft de kostensoorten 'Inbrengwaarde', niet berusten op een deugdelijke motivering en derhalve zijn vastgesteld in strijd met artikel 3:46 van de Awb. Gelet hierop is de post 'Totale kosten' voor beide exploitatieplannen vastgesteld in strijd met deze bepaling.

De beroepen van [appellante sub 2], [appellante sub 7] in haar hoedanigheid van bewindvoerder, [appellant sub 6 A] en [appellant sub 6 B], [appellante sub 7], Stichting Knibbelweg en [appellant sub 4] zijn op dit punt gegrond. Het besluit tot vaststelling van beide exploitatieplannen dient te worden vernietigd.

Gelet hierop behoeft hetgeen voor het overige is aangevoerd tegen de exploitatieplannen geen bespreking meer.

2.38. Hoewel gelet op het voorgaande tussen een bestemmingsplan en een gelijktijdig vastgesteld exploitatieplan een samenhang bestaat, ziet de Afdeling geen aanleiding vanwege de vernietiging van beide exploitatieplannen eveneens de tot de exploitatiegebieden behorende plandelen, ten aanzien waarvan in het hiervoor overwogene niet is geoordeeld dat deze voor vernietiging in aanmerking komen, te vernietigen. Hiertoe overweegt de Afdeling dat de wet hiertoe niet verplicht. Bovendien geldt ingevolge artikel 3.5 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) in samenhang gezien met artikel 2.1, eerste lid, onder a en b, een aanhoudingsverplichting wat betreft het verlenen van een omgevingsvergunning voor het bouwen en aanleggen ten behoeve van een activiteit waarop een exploitatieplan van toepassing is, indien er geen grond is de vergunning te weigeren en het exploitatieplan, dat voor de in de aanvraag begrepen grond is vastgesteld, nog niet onherroepelijk is. Naar het oordeel van de Afdeling is artikel 3.5 van de Wabo niet alleen van toepassing in geval van een gedeeltelijk vernietigd exploitatieplan, maar ook in geval van een geheel vernietigd exploitatieplan. Een andere opvatting zou ertoe leiden dat het bestemmingsplan in werking zou zijn terwijl het kostenverhaal via de omgevingsvergunning voor het bouwen, als bedoeld in artikel 6.17 van de Wro, niet meer verzekerd is. Steun voor deze uitleg van artikel 3.5 van de Wabo wordt gevonden in de memorie van antwoord op de Wijziging van de Wet ruimtelijke ordening

inzake de grondexploitatie (*Kamerstukken I 2006/2007, 30 218, D, p. 17*) waarin het volgende is vermeld:

'Een bouwvergunningaanvraag moet worden aangehouden totdat een exploitatieplan onherroepelijk is. Na vernietiging van het exploitatieplan loopt de aanhoudingsplicht gewoon door. Het maakt voor deze aanhoudingsplicht niet uit of het bestemmingsplan ondertussen onherroepelijk is geworden.'

Het college van burgemeester en wethouders kan op grond van artikel 3.5, derde lid, van de Wabo de aanhoudingsplicht doorbreken en een omgevingsvergunning verlenen. Het instrument van aanhouding en doorbreking geeft het college van burgemeester en wethouders de mogelijkheid de omgevingsvergunning voor het bouwen alleen te verlenen als het kostenverhaal is verzekerd.

(*Enz., enz., Red.*)

Noot

1. Inleiding

Met betrekking tot het gehele Zuidplasgebied hebben de gemeenten die in de gemeente Zuidplas zijn opgegaan vier bestemmingsplannen vastgesteld en vijf bijbehorende exploitatieplannen. Aan alle bestemmingsplannen kleven gebreken en worden beroepsgronden gegrond verklaard. Alleen het exploitatieplan 'Het Nieuwe Midden' blijft in stand, de overige exploitatieplannen worden vernietigd. In deze annotatie wordt op de uitspraak ten aanzien van de beide exploitatieplannen 'Zuidplas Noord' ingegaan.

Op de uitspraken inzake de exploitatieplannen 'Rode Waterparel', 'Het Nieuwe Midden' en 'Zuidplas West' is een annotatie elders in deze aflevering opgenomen onder *BR 2011/159*.

De Afdeling vernietigt het besluit van de raad van de gemeente Zevenhuizen-Moerkapelle (thans gemeente Zuidplas) tot vaststelling van de beide exploitatieplannen 'Zuidplas Noord'. Dat gebeurt vanwege de gegrondverklaring van twee beroepsonderdelen gericht tegen deze exploitatieplannen. De uitspraak is met name interessant omdat ingegaan wordt op de residuele methode voor het rammen van inbrengwaarden en op de toerekening van bovenplanse kosten. In deze annotatie ga ik op deze punten in.

2. De beide exploitatieplannen

Een van de beroepsgronden is gericht tegen beide exploitatieplannen (die met betrekking tot de residuele methode voor de raming van inbrengwaarden); de andere beroepsgrond is alleen gericht tegen het exploitatieplan 'Zuidplas Noord deel Glastuinbouw & Bedrijven' (die met betrekking tot de toerekening van bovenplanse kosten).

2.1 Residuele methode voor raming inbrengwaarden

Blijkens r.o. 2.35.2 heeft de raad aangegeven dat aan de ramingen van inbrengwaarden de residuele grondwaardeberekeningsmethode ten grondslag ligt. De Afdeling acht deze

methode op zich niet uitgesloten. In dit geval acht de Afdeling de raming van de inbrengwaarden in strijd met het motiveringsbeginsel, omdat onder meer niet inzichtelijk is gemaakt van welke kosten en opbrengsten is uitgegaan bij het toepassen van de residuele methode. Dat de Afdeling toepassing van deze methode niet uitgesloten acht, is geen verrassing. In art. 6.13 lid 5 Wro zijn, voor de raming van inbrengwaarden, art. 40b t/m 40f OW van toepassing verklaard voor gevallen waarin geen sprake is van onteigening; de volledige schadeloosstelling is van toepassing bij (verwerving op basis van) onteigening. In de geschiedenis van de totstandkoming van de Grondexploitatiewet is aangegeven dat het aan taxateurs is om te bepalen hoe zij, uitgaande van de betreffende artikelen uit de Ontheigeningswet, tot ramingen komen. In aansluiting bij taxaties van deskundigencommissies wordt veel gebruikgemaakt van de comparatieve methode. De residuele methode is toegestaan, maar jurisprudentie wijst uit dat die methode niet de voorkeur heeft wanneer de comparatieve methode toegepast kan worden.

De residuele methode gaat (als inzichten in de opbrengsten van het vastgoed ontbreken) uit van de opbrengsten uit gronduitgiften en trekt vervolgens alle soorten kosten af die geleid hebben tot het leveren van bouwrijpe grond. Het residu is dan de waarde van de ruwe bouwgrond, in dit geval de inbrengwaarde. De onderhavige exploitatieplannen zelf geven wel de verzamelposten van de gronduitgifteopbrengsten. Daarbij wordt aangegeven dat die normatief bepaald zijn. Of en hoe er een relatie met marktwaarden is, wordt niet duidelijk. Welke kosten worden afgetrokken om tot het residu te komen, wordt niet aangegeven. Een berekening ontbreekt in de exploitatieplannen. Kennelijk zijn die berekeningen ook niet alsnog geleverd in het verweer op de beroepsgronden, want deze informatie is blijven ontbreken. Wanneer die informatie wel was gegeven, zou dat vast nog een interessante discussie hebben opgeleverd. In vergelijking met de comparatieve methode wordt het bij de residuele methode, voor eigenaren die bezwaar hebben tegen de kosten van het exploitatieplan, des te interessanter over elk van de kostenposten die in de aftrek van de grondopbrengsten een rol speelt een afgewogen mening te hebben. Naarmate deze kostenposten hoger zijn geraamd, komt het residu lager uit. Dat betekent lagere inbrengwaarden, dus een lagere bruto-exploitatiebijdrage. Vanwege de aftrek van inbrengwaarden ingevolge art. 6.19 Wro is echter een hoge aftrekpost inbrengwaarden weer interessant voor zelf-realiserende eigenaren. Men moet dus wel weten wat het gevolg is van het formuleren van beroepsgronden tegen de kostenposten die een rol spelen in de residuele berekening.

2.2 Bijdrage bovenplanse kosten

Het exploitatieplan 'Zuidplas Noord deel Glastuinbouw & Bedrijven' geeft aan dat exploitatiegebied € 13,5 miljoen moet bijdragen aan de aanleg van de N456 west. Een van de appellanten acht het onjuist dat bestaande bedrijven in het kader van het exploitatieplan moeten bijdragen aan bovenplanse, ruimtelijke ontwikkelingen. De Afdeling is er kort mee: voor fondsbijdragen voor bovenplanse kosten is inge-

volge art. 6.13 lid 7 Wro een structuurvisie vereist, met daarin aanwijzingen voor bestedingen ten laste van het fonds. Vaststaat dat de onderhavige bovenplanse kosten zijn opgenomen voor locaties waarvoor geen structuurvisie is vastgesteld, zodat reeds hierom het betoog van appellant slaagt (r.o. 2.36.3). Daardoor is het exploitatieplan voor wat betreft bovenplanse kosten vastgesteld in strijd met art. 6.13 lid 7 Wro.

De Afdeling komt hiermee niet toe aan de stelling van appellant dat bestaande bedrijven niet zouden moeten bijdragen aan deze kostenpost. Uit de uitspraak is geen verweer van de gemeente te lezen ten aanzien van de vraag of de bijdrage aan de aanleg van de N456 wel als bovenplanse kostenpost moet worden aangemerkt. Wellicht wordt dat veroorzaakt doordat de gemeente, door de gekozen bevoordelingen in de exploitatieopzet, zelf wel enig voedsel geeft aan de gedachte dat het om een fondsbijdrage in bovenplanse kosten gaat. De gemeente had in het exploitatieplan en in het verweer ook de stelling kunnen betrekken dat het gaat om een aandeel in de kosten van een voorziening buiten het plangebied. Art. 6.2.4 onderdeel e Bro geeft aan dat kosten buiten het exploitatiegebied verhaalbaar zijn. Het gaat dan om alle verhaalbare kostensoorten (met uitzondering van de kosten van art. 6.2.4 onderdeel f Bro), dus ook de kosten van voorzieningen als wegen. Voor zover die kosten voldoen aan de criteria profijt en toerekenbaarheid, wordt een proportioneel deel aan het exploitatieplan toegerekend (hierna: de PTP-criteria van art. 6.13 lid 6 Wro). Als het gaat om de bovenplanse kosten van art. 6.13 lid 7 Wro bevat de wetsgeschiedenis onduidelijkheden. In de adviespraktijk en de literatuur wordt wel gesteld dat bovenplanse kosten alleen zien op de (bovenplanse) verevening van enerzijds locaties met een onrendabele top met anderzijds locaties die een overschot op de grondexploitatie vertonen en niet zien op voorzieningen van openbaar nut. De voorzieningen van openbaar nut, voor zover buiten het exploitatiegebied gelegen, worden immers bestreken door art. 6.2.4 onderdeel e Bro, zo is de gedachtegang. Elders heb ik aangegeven dat de wetsgeschiedenis op dit punt onduidelijk is en dat er aanwijzingen zijn dat de kosten van (met name grootschalige) voorzieningen van openbaar nut ook als voorwerp van bovenplanse verevening aangemerkt zou kunnen worden (*Wegwijzer exploitatieplannen 2010*, Alphen aan den Rijn: Kluwer 2010, par. 6.2.8). Het is jammer dat deze kwestie niet aan de orde is geweest, althans het blijkt niet uit de uitspraak. Dat is jammer omdat de Afdeling dan een beslissing over deze onduidelijkheid had kunnen nemen en de praktijk meer vastheid zou hebben gekregen. Voor de hoogte van de kosten in exploitatieplannen maakt deze kwestie mijns inziens geen verschil. Bij alle onduidelijkheden in de wetsgeschiedenis is in ieder geval wel duidelijk geworden dat in beide gevallen de PTP-criteria aan de orde zijn. Het verschil zit erin dat, wanneer posten als bovenplans moeten worden aangemerkt, er een structuurvisie moet zijn die aanwijzingen voor bestedingen van fondsbijdragen bevat. Voor financiële bijdragen aan ruimtelijke ontwikkelingen, die blijkens art. 6.24 lid 1 Wro, in anterieure overeenkomsten opgenomen kunnen worden, geldt even-

eens dat deze bijdragen alleen mogelijk zijn wanneer dit gebeurt op basis van een vastgestelde structuurvisie. Aangezien het in art. 6.24 lid 1 en art. 6.13 lid 7 Wro beide om vormen van bovenplanse verevening gaat, zou een verhelderende uitspraak van de Raad van State mijns inziens ook meer vastigheid voor de praktijk van contracteren opleveren (hoewel geschilkwesities over contracten uiteraard door de burgerlijke rechter worden behandeld).

E.J. van Baardewijk

158

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State 10 augustus 2011, nr. 200906804/1/R1.

(Mrs. P.J.J. van Buuren, P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, J. Hoekstra)

Wro

LJN BR4626

Exploitatieplan Zuidplas West.

(...)

Ontvankelijkheid

2.21. [appellante sub 10] en [appellant sub 8] komen voorts in beroep op tegen de vaststelling van het exploitatieplan. [appellant sub 8] verwijst naar de zienswijze. [appellante sub 10] betoogt dat in het exploitatieplan ten onrechte geen middelen zoals in het exploitatieplan 'Rode Waterparel', aan welk plangebied haar bedrijf grenst, zijn gereserveerd voor de situatie dat haar bedrijf wordt beëindigd.

2.21.1. Ingevolge artikel 8.2, eerste lid, aanhef en onder h, van de Wro, voor zover hier van belang, kan een belanghebbende bij de Afdeling beroep instellen tegen een besluit omtrent vaststelling van een exploitatieplan voor gronden, begrepen in een gelijktijdig vastgesteld bestemmingsplan. Ingevolge het vijfde lid, voor zover hier van belang, wordt als belanghebbende bij een besluit als bedoeld in artikel 6.12, eerste en tweede lid, in elk geval aangemerkt degene die een grondexploitatieovereenkomst heeft gesloten met betrekking tot de in het desbetreffende besluit opgenomen gronden, of die eigenaar is van die gronden.

Ingevolge artikel 1:2, eerste lid, van de Awb wordt onder belanghebbende verstaan degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken.

2.21.2. Het beroep van [appellant sub 8] is gericht tegen het vaststellen van delen van het exploitatieplan als bedoeld in artikel 6.13, eerste lid, en 6.18 van de Wro. De desbetreffende onderdelen van het exploitatieplan, in het bijzonder de exploitatieopzet en de kostentoedeling, vormen de basis voor de berekening van de exploitatiebijdrage als bedoeld in artikel 6.17, eerste lid, van de Wro die verschul-

digd is bij de verlening van een bouwvergunning, thans omgevingsvergunning voor het bouwen, voor een aangewezen bouwplan.

De Afdeling stelt vast dat niet [appellant sub 8], maar [belanghebbende] eigenaar is van gronden in het exploitatiegebied. Evenmin heeft [appellant sub 8] een grondexploitatieovereenkomst als bedoeld in artikel 8.2, vijfde lid, van de Wro gesloten met betrekking tot gronden in het exploitatiegebied. Gelet hierop en nu ook anderszins niet is gebleken van belangen van [appellant sub 8] die rechtstreeks betrokken zouden zijn bij de vaststelling van de desbetreffende delen van het exploitatieplan, kan [appellant sub 8] in zoverre niet als belanghebbende worden aangemerkt. Haar beroep is op dit punt niet-ontvankelijk.

2.21.3. Het beroep van [appellante sub 10] is gericht tegen het vaststellen van delen van het exploitatieplan als bedoeld in artikel 6.13, eerste lid, en artikel 6.18 van de Wro. De desbetreffende onderdelen van het exploitatieplan, in het bijzonder de exploitatieopzet en de kostentoedeling, vormen de basis voor de berekening van de exploitatiebijdrage als bedoeld in artikel 6.17, eerste lid, van de Wro die verschuldigd is bij de verlening van een bouwvergunning, thans omgevingsvergunning voor het bouwen, voor een aangewezen bouwplan.

Het bedrijfsperceel van [appellante sub 10] bevindt zich op een afstand van ongeveer 900 m van de gronden die in het exploitatieplan zijn begrepen. [appellante sub 10] is geen eigenaar van gronden in het exploitatiegebied. Evenmin heeft zij een grondexploitatieovereenkomst als bedoeld in artikel 8.2, vijfde lid, van de Wro gesloten met betrekking tot gronden in het exploitatiegebied. Nu de geurcontour van [appellante sub 10] volgens haar berekening, gelet op hetgeen in 2.6.5. is overwogen, slechts over een zeer beperkt gedeelte van het plangebied ligt en op deze gronden ook andere voorzieningen dan alleen geurgevoelige objecten kunnen worden gerealiseerd, dwingt het bestemmingsplan voorts niet tot het beëindigen van de bedrijfsactiviteiten van [appellante sub 10] op het perceel [locatie 1]. Gelet hierop en nu ook anderszins niet is gebleken van belangen van [appellante sub 10] die rechtstreeks zijn betrokken bij de vaststelling van de genoemde onderdelen van het exploitatieplan, kan zij in zoverre niet worden aangemerkt als belanghebbende. Haar beroep is in zoverre niet-ontvankelijk.

2.22. Ingevolge artikel 6:7 van de Awb bedraagt de termijn voor het indienen van een beroepschrift zes weken. Ingevolge artikel 6:8, vierde lid, van de Awb vangt de beroepstermijn voor een geval als hier aan de orde aan met ingang van de dag na die waarop het besluit ingevolge artikel 3:44, eerste lid, onderdeel a, ter inzage is gelegd. De terinzagelegging heeft plaatsgevonden op 29 juli 2009. De beroepstermijn is derhalve begonnen op 30 juli 2009 en geëindigd op 9 september 2009.

Vast staat dat [appellant sub 6] zijn beroepschrift tegen het exploitatieplan buiten de beroepstermijn, namelijk op 7 oktober 2009, heeft ingediend. Wanneer het beroepschrift na afloop van de daarvoor gestelde termijn is ingediend blijft op grond van artikel 6:11 van de Awb niet-ontvankelijkver-